

Wnoszący odwołanie podnosi w szczególności, że w zaskarżonym wyroku Sąd naruszył prawo:

- przekraczając granicę oczywistego błędu przy analizie różnych aktów dotyczących definiowania i powierzania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;
- nienależycie ograniczając „szeroki zakres uznania” państw członkowskich, jaki przysługuje im zarówno przy definiowaniu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, jak i przy ich „organizacji”, i który obejmuje określanie szczegółowych warunków świadczenia takich usług oraz wybór konkretnej technologii, bez względu na to czy decyzje te są zawarte w akcie definiującym usługę czy w odrębnym akcie;
- analizując obowiązujące prawo hiszpańskie, a przy tym przeinaczając treść badanych przepisów i orzecznictwa zawierającego ich wykładnię, interpretując je w sposób oczywiście sprzeczny z ich treścią i nadając określonym danym znaczenie, jakiego nie mają one w świetle innych danych;
- nie biorąc pod uwagę okoliczności, że zdefiniowanie usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym oraz „powierzenie” jej świadczenia jednemu lub kilku przedsiębiorstwom może nastąpić w jednym akcie bądź w kilku aktach;
- nie biorąc pod uwagę okoliczności, że zdefiniowanie usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym oraz „powierzenie” jej świadczenia nie wymaga posłużenia się konkretnym sformułowaniem czy wyrażeniem, ale przeprowadzenia analizy materialnej i funkcjonalnej; oraz
- uznając, że uzyskana rzekomo korzyść odpowiada łącznej wartości umów zawartych przez władze, bez uwzględnienia okoliczności, że wartość ta nie stanowi bezzwrotnej dotacji, ale wynagrodzenie za towary i usługi, jakie dane przedsiębiorstwo dostarcza państwu.

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2016 r. w sprawach
połączonych T-37/15 i T-38/15, Abertis Telecom Terrestre S.A. i Telecom Castilla-La Mancha S.A./
Komisja Europejska, wniesione w dniu 20 lutego 2017 r. przez Telecom Castilla-La Mancha S.A.**

(Sprawa C-92/17 P)

(2017/C 129/11)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Telecom Castilla-La Mancha S.A. (przedstawiciele: J. Buendía Sierra y A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska i SES Astra

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- wydanie definitywnego rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji;
- obciążenie Komisji Europejskiej i SES Astra kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonym wyroku Sąd potwierdził decyzję Komisji w sprawie pomocy państwa dotyczącej określonych środków podjętych przez władze hiszpańskiej wspólnoty autonomicznej Kastylia-La Mancha w celu zapewnienia, aby sygnał naziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T) docierał do odległych i mniej zurbanizowanych obszarów terytorium państwa, na których mieszka jedynie 2,5 % populacji. W decyzji tej Komisja uznała, że z materialnego punktu widzenia usługa taka nie byłaby oferowana na rynku, gdyby nie interwencja publiczna. Niemniej jednak instytucja ta zakwestionowała okoliczność, że w ustawodawstwie hiszpańskim działalność ta została uznana za usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym, podnosząc, że z formalnego punktu widzenia usługa ta nie została „jasno” zdefiniowana ani powierzona przez władze. W decyzji wskazano także, że przy organizacji usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym władze nie były upoważnione do wyboru określonej technologii.

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty, dotyczące naruszeń prawa, których dopuszczono się w zaskarżonym wyroku, a które dotyczą wykładni art. 14, art. 106 ust. 2 i art. 107 ust. 1 TFUE, a także załączonego do TFUE protokołu 26 dotyczącego usług świadczonych w interesie ogólnym.

Wnoszący odwołanie podnosi w szczególności, że w zaskarżonym wyroku Sąd naruszył prawo:

- przekraczając granicę oczywistego błędu przy analizie różnych aktów dotyczących definiowania i powierzania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym;
- nienależycie ograniczając „szeroki zakres uznania” państw członkowskich, jaki przysługuje im zarówno przy definiowaniu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, jak i przy ich „organizacji”, i który obejmuje określanie szczegółowych warunków świadczenia takich usług oraz wybór konkretnej technologii, bez względu na to czy decyzje te są zawarte w akcie definiującym usługę czy w odrębnym akcie;
- analizując obowiązujące prawo hiszpańskie, a przy tym przeinaczając treść badanych przepisów i orzecznictwa zawierającego ich wykładnię, interpretując je w sposób oczywiście sprzeczny z ich treścią i nadając określonym danym znaczenie, jakiego nie mają one w świetle innych danych;
- nie biorąc pod uwagę okoliczności, że zdefiniowanie usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym oraz „powierzenie” jej świadczenia jednemu lub kilku przedsiębiorstwom może nastąpić w jednym akcie bądź w kilku aktach;
- nie biorąc pod uwagę okoliczności, że zdefiniowanie usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym oraz „powierzenie” jej świadczenia nie wymaga posłużenia się konkretnym sformułowaniem czy wyrażeniem, ale przeprowadzenia analizy materialnej i funkcjonalnej; oraz
- uznając, że uzyskana rzekomo korzyść odpowiada łącznej wartości umów zawartych przez władze, bez uwzględnienia okoliczności, że wartość ta nie stanowi bezzwrotnej dotacji, ale wynagrodzenie za towary i usługi, jakie dane przedsiębiorstwo dostarcza państwu.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka

(Sprawa C-93/17)

(2017/C 129/12)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i B. Stromsky)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie podejmując środków w celu wykonania wyroku Trybunału z dnia 28 czerwca 2012 r., Komisja/Grecja, C-485/10, EU:C:2012:395, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie tego wyroku i art. 260 ust. 1 TFUE;
- zasądzenie od Republiki Greckiej zapłaty na rzecz Komisji na rachunek „Zasoby własne Unii Europejskiej” okresowej kary pieniężnej w wysokości 34 974 EUR za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu wyroku Trybunału z dnia 28 czerwca 2012 r., Komisja/Grecja, C-485/10, EU:C:2012:395, począwszy od dnia ogłoszenia wyroku, który zapadnie w niniejszej sprawie, do dnia wykonania wyroku z dnia 28 czerwca 2012 r.;
- nakazanie Republice Greckiej zapłaty na rzecz Komisji na rachunek „Zasoby własne Unii Europejskiej” ryczałtu uzyskanego poprzez pomnożenie dziennej kwoty w wysokości 3 828 EUR przez liczbę dni, które upłyną od dnia ogłoszenia wyroku z dnia 28 czerwca 2012 r. do dnia zakończenia naruszenia lub, w braku położenia kresu naruszeniu, do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.